

Ana Fernandes Ferreira de Freitas
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — indplacering — anciennitetsforbedring
på løntrin — faglig erfaring«

Retten dom (Tredje Afdeling) af 7. februar 1991 105

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelsesprøve — udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver — eksamensbevis på universitetsniveau — begrebet eksamensbevis på universitetsniveau — bedømmelse på grundlag af lovgivningen i den stat hvor studierne har fundet sted — bestemmelse af tidspunktet for eksamensbevisets erhvervelse — omfattet af kompetencen hos den nationale forvaltning — domstolskontrol — Retten inkompetent*
2. *Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — samme genstand — anbringender og argumenter, som ikke figurerer i klagen, men er snævert forbundet dermed — kan admittes*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)
3. *Tjenestemænd — ansættelse — indplacering på løntrin — anciennitetsforbedring på løntrin — administrationens skøn — udøvelsen ikke afhængig af kriterierne for stillingsinddelingen i henhold til vedtægtens artikel 5*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 5 og art. 32, stk. 2)
4. *Tjenestemænd — ansættelse — udnævnelse i lønklasse og indplacering på løntrin — hensyntagen til faglig erfaring — administrationens skøn — anciennitetsforbedring på løntrin — erhvervs erfaring først medregnet fra tidspunktet for erhvervelsen af det eksamensbevis, som giver adgang til udvælgelsesprøven*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 31 og art. 32, stk. 2)

5. *Tjenestemænd — ansættelse — udnævnelse i lønklasse og indplacering på løntrin — en institutions interne direktiv vedrørende de gældende kriterier — retsvirkninger*

1. I forbindelse med en generel udvælgelsesprøve, som afholdes med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve, må kravet om, at ansøgerne skal være i besiddelse af et eksamensbevis på universitetsniveau for at få adgang til prøven, nødvendigvis forstås i den betydning, udtrykket har i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor ansøgeren har fulgt de studier, han påberåber sig.

Afgørelsen om, fra hvilket tidspunkt den pågældende må antages at have erhvervet eksamensbevis, kan alene træffes af forvaltningen i vedkommende stat og ligger uden for Rettens kompetence. Vedkommende medlemsstats domstole er enekomptente til at pådømme tvister om forvaltningens anvendelse af de pågældende nationale lovregler.

2. Under en administrativ klageprocedure skal ansættelsesmyndigheden være tilstrækkeligt klart informeret om de punkter, hvorpå den pågældende har kritiseret den anfægtede afgørelse.

Da den administrative klageprocedure imidlertid er uformel, og de pågældende som regel på dette stadium handler uden bistand fra advokat, bør administrationen ikke fortolke klager restriktivt, men indtage en smidig holdning ved behandlingen af dem.

Påstandene under et søgsmål skal vel indeholde de samme krav som i den forudgående administrative klage, men de klagepunkter, som er indeholdt i denne, kan for Retten udbydes ved fremsættelse af anbringender og argumenter, der ikke nødvendigvis figurerer i klagen, men er snævert forbundet hermed.

3. Vedtægtens artikel 5 har generelt til formål at definere, hvilke mindstekrav der efter den pågældende stillings art stilles til en tjenestemand i den pågældende lønklasse. Bestemmelsen vedrører ikke ansættelsesbetingelserne og regulerer ikke udøvelsen af ansættelsesmyndighedens beføjelse til skønsmæssigt at indrømme en anciennitetsforbedring i henhold til vedtægtens artikel 32, stk. 2, hvorved der i forbindelse med tjenestemandens ansættelse tages hensyn til den pågældendes uddannelse og særlige faglige erfaringer.

4. Ved indplacering i lønklasse og på løntrin i forbindelse med ansættelsen har ansættelsesmyndigheden et vidt skøn inden for de rammer, der er fastlagt i vedtægtens artikel 31 og artikel 32, stk. 2, eller i interne afgørelser truffet i henhold hertil, ved vurderingen af den tidligere erhvervede faglige erfaring hos en person, der ansættes som tjenestemand, såvel for så vidt angår karakteren af denne erfaring og varighed som dens mere eller

mindre relevans for den pågældende stillings krav.

Ansættelsesmyndigheden kan ikke antages at overskride grænserne for skønnet, når den bestemmer, at der ved indrømmelse af en anciennitetsforbedring på løntrin først skal tages hensyn til den pågældendes særlige faglige erfaringer, jf. vedtægtens artikel 32, stk. 2, fra tidspunktet for erhvervelsen af det eksamensbevis, som gav den pågældende adgang til den udvælgelsesprøve, på grundlag af hvilken vedkommende er ansat.

5. En EF-institutions afgørelse vedrørende indplacering i lønklasse og på løntrin i forbindelse med ansættelsen, som er meddelt hele personalet, er et internt di-

rektiv, der — selv om det ikke kan anses for en almindelig gennemførelsesbestemmelse i henhold til vedtægtens artikel 110 — må betragtes som retningslinjer, som administrationen har pålagt sig selv og ikke må tilsidesætte uden begrundelse, idet ligebehandlingsprincippet ellers ville blive krænket.

Der er principielt intet til hinder for, at ansættelsesmyndigheden via en generel intern afgørelse fastsætter regler for udøvelsen af det skøn, som vedtægten giver den. Ønsket om, at der i forbindelse med administrationens skøn i henhold til vedtægtens artikel 32, stk. 2, sikres en lige behandling af alle de tjenestemænd, der ansættes efter samme udvælgelsesprøve, er et formål, som administrationen lovligt kan forfølge.

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

7. februar 1991 *

I sag T-2/90,

Ana Fernandes Ferreira de Freitas, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, boende i Luxembourg, ved advokat Jean-Nöel Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos sagsøgeren, 21, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

sagsøger,

* Processprog: fransk.